ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแม่ปิง จังหวัดถำพูน

ผู้เขียน

นายวุฒิพงษ์ ดงคำฟู

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวคล้อม)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ พวงเพชร์ ธนสิน

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาศักยภาพของพื้นที่และรูปแบบกิจกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ อุทยานแห่งชาติแม่ปิง ศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิงเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน วิธีการศึกษาใช้การวิจัยเอกสาร และการวิจัยภาคสนามโดยการสำรวจพื้นที่วิจัย ใช้เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบนำสัมภาษณ์ แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานทรัพยากรท่องเที่ยว เก็บข้อมูลจาก กลุ่มประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแม่ปิง ผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจเอกชน

การศึกษาพบว่า อุทยานแห่งชาติแม่ปิงมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 11 แห่ง โดยได้ดำเนินการจัดการการท่องเที่ยวเป็นไปตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งดำเนินงานประสบ ผลสำเร็จในเรื่องการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และการจัดกิจกรรมให้การศึกษา และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จำนวน 10 แห่งมีศักยภาพในระดับสูง และจำนวน 1 แห่งมีศักยภาพในระดับสูง และจำนวน 1 แห่งมีศักยภาพในระดับสูง และจำนวน 1 แห่งมีศักยภาพในระดับปานกลาง โดยพบรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ จำนวน 16 กิจกรรม และได้ข้อสรุปรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมจำนวน 10 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเที่ยวน้ำตก เดินป่าศึกษาธรรมชาติ ค่ายเขาวชนศึกษาธรรมชาติ ตั้งแล้มป์พักแรม/กางเต็นท์ พักนอนเรือนแพ นั่งเรือชมธรรมชาติ พายเรือ ดูดาว ดูนก และศึกษาประวัติศาสตร์

สำหรับปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน อุทยานแห่งชาติแม่ปิงที่สำคัญ ได้แก่ ไม่มีการสนับสนุนสร้างเครือข่ายมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและ การส่งเสริมประกอบอาชีพจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ระบบสื่อความหมายธรรมชาติไม่มี ประสิทธิภาพ ขาดประสิทธิภาพเรื่องการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์การตลาดและการนำเที่ยว ทั้งนี้ได้เสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตอุทยานแห่งชาติ แม่ปังเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แยกตามองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ องค์ประกอบด้านพื้นที่ องค์ประกอบด้านกิจกรรม องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม และ องค์ประกอบด้านการจัดการบริการท่องเที่ยว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

Ecotourism Management in National Park Area :

A Case Study of Mae Ping National Park, Lamphun

Province

Author

Mr. Wuttipong Dongkumfu

Degree

Master of Arts (Man and Environment Management)

Independent Study Advisor

Assoc. Prof. Puangpetch Dhanasin

ABSTRACT

The objectives of this Independent Study are: to study potential of area, pattern and activities for ecotourism in Mae Ping Nation Park, to study ecotourism management, and to study problems, obstacles and guidelines suitable for management of ecotourism in Mae Ping National Park for development as sustainable tourism site. The research methods included documentary and field survey by applying research tools such as questionnaires, interviewing form and tourism resources survey form. The data was collected from samples which were tourists, local people, Mae Ping National Park officers, administrators of local administrative organizations, community leaders and private entrepreneur.

The results of this study showed that within Mae Ping Nation Park area there were 11 tourism sites which had implementation in accordance with ecotourism management concepts by which showing successful results in development of infrastructure facilities and provision for activities in study and knowledge concerning environment. As for potential of area in order to develop as ecotourism sites, it was found that most of them, 10 sites, had high potential with only one site had potential at medium level. There were 16 ecotourism activities within the area by which 10 of them were suitable ecotourism activities. They were: visiting waterfall, trekking for nature study, students nature study camp, camping, river-boat home stay, boat ride, rowing, sky observation, bird watching and historical study.

The major obstacles for ecotourism management in Mae Ping National Park were: lack of supporting in setting up local guides network and promotion of ecotourism occupation, ineffectiveness of nature interpretation system, and lack of public relations in promoting tourism market. Therefore, the researcher has proposed appropriate guidelines in management of ecotourism in Mae Ping National Park as sustainable tourism site. These guidelines can be classified into ecotourism categories which are: area, activities, participation and management of tourism service.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved